

УДК 378**ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ***СахноЄ.Ю., д.т.н., професор
evsakhno@ukr.net**Національний університет «Чернігівська політехніка»*

Аналіз тенденцій розвитку світового освітнього простору свідчить про зміну парадигми розвитку освіти, при якій не тільки держава, але і міжнародні організації, і сам чоловік стають активними суб'єктами перетворень в освіті. Зміна освітньої парадигми, безсумнівно, є відображенням тенденцій, що характеризують і визначають розвиток сучасного суспільства, коли освіта виходить за національні межі і стає наднаціональною. Наднаціональні утворення надають такі освітні послуги, які дають можливість особам, що їх отримали здійснювати професійну діяльність в економіках різних країн; при цьому суб'єктом організації таких послуг, як правило, виступають міжнародні організації. Слід також зазначити, що наднаціональна освіта дає додаткові можливості громадянам успішно соціалізуватися в умовах глобалізації [1,2].

У результаті реалізації такого підходу активізується звичайна освіта, яка починає розвиватися виключно як наднаціональний компонент освіти, і за змістом, і за формами організації. Різноманітність форм і змісту, яке пропонується міжнародними організаціями, працює на взаємопроникнення культур, підходів, запозичення і взаємозбагачення, що позитивно впливає на розвиток наднаціонального простору у культурі й освіті. Сьогодні можна говорити про те, що склалася структура освіти, яку по суті можна позначити як наднаціональну, не тому що вона вище або краще національної, а тому що за своїми характеристиками відповідає актуальним потребам сьогодення, тому що вона адаптована до будь-якої національної системи освіти і до носія будь-якої національної культури.

Розуміючи свої нові можливості, державні освітні структури країн активно включаються до розвитку мережі, номенклатури та форм освітніх послуг наднаціонального характеру. У цьому напрямку стали працювати як державні, так і недержавні навчальні заклади, туристичні агентства, представництва. Їх основне завдання полягає, з одного боку, в залученні іноземних студентів до навчальних закладів

своїх країн, з іншого боку, в організації з іноземними партнерами різноманітної спільної діяльності в області освіти [3].

У сфері вищої освіти інтеграційні процеси призвели до створення Європейської асоціації міжнародної освіти. В ЄС розроблені і діють програми підготовки "Євроінженера" і "Євроменеджера". Це звання підвищує статус звання інженера до міжнародного рівня, а процес акредитації освітніх програм дозволяє керівництву вузів оцінити відповідність рівня свого навчального процесу світовим та європейським вимогам.

Для приєднання до зазначених проектів і рішення поставлених завдань формується національний моніторинговий комітет, в обов'язки якого входить методичне та організаційне забезпечення інтеграційного процесу.

На основі вищезазначеного ясно, щоголовна мета проектів «Євроінженер» та "Євроменеджера" полягає у встановленні загального стандарту акредитації освітніх програм в галузі вищої світової та європейської освіти для всіх вузів України. Для їх реалізації необхідно виконати ряд управлінських дій з оцінки відповідності навчального процесу в різних навчальних закладах країни європейському рівню, та разом з національним моніторинговим комітетом проводити міжнародну акредитації відповідних освітніх програм.

Література:

1. Сахнюк В. Прояв наднаціональності у функціонуванні інституційної системи європейського союзу. *Міжнародне право*, 2017. №4. С. 197-200.
2. Лебедева А.Б. Проблеми співвідношення наднаціональності міжнародних організацій і суверенітету держав-членів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 2014. № 28, Т3. С. 174-177.
3. Струтинський В.Б., Сахно Є.Ю., Мороз Н.В. Формування стратегії та програми розвитку академії інженерних наук України. *Науковий вісник полісся*, 2019. №1(17). С. 55-65.